Oleg

Oleg was een voorbeeld van hoe goede samenwerking tussen dierenbeschermers tot succes kan leiden. Oleg zat samen met o.a. onze Patryk en nog twee Chart Polskis in een Frans asiel nadat ze eerder door de inspectie in beslag genomen waren.

WaarderingNog niet gewaardeerd
Stel een vraag over dit artikel

Omdat het asiel geen mensen voor deze honden kon vinden, zochten ze contact met een van onze twee Duitse zusterorganisaties, die vervolgens weer contact met ons opnam. We besloten de vier honden te verdelen. Het transport vanuit Frankrijk werd door Duitse dierenbeschermers geregeld en twee vrijwilligers van Voordewindhond stonden iets over de Duitse grens klaar om “onze” twee Charts over te nemen. De verhalen die ons over de heren bereikt hadden leken erop te wijzen dat het nou niet direct gezellige, makkelijke, goed-gesocialiseerde Charts waren. Patryk reisde zelfs gemuilkorfd. Voorzichtigheidshalve werd Patryk in een bench achterin de auto ondergebracht en Oleg kreeg het andere achtergedeelte van de auto tot z’n beschikking. Tim, het zoontje van onze vrijwilligers, niet gehinderd door wat voor enge verhalen dan ook, vond Oleg onmiddellijk heel erg lief en dat gevoel was geheel wederzijds.

Op het Dierencentrum bleek Oleg een enorm aanhalige knuffelkont te zijn –dat had Tim met zijn nauwelijks vijf jaar bij die eerste ontmoeting bij de auto toch wel feilloos aangevoeld…..

Na een tijdje belde er iemand die wel een Grey wilde maar geen zwarte teef, of misschien een Chart maar dan graag een teef, of misschien toch eigenlijk wel iets anders. In ieder geval wilde hij komen kennismaken met onze honden. Nu vinden wij het niet zo’n goed plan om “zomaar” mensen te laten kennismaken met honden als we niet een beetje het idee hebben dat die mensen de hond ook een goede plek kunnen bieden. Maar de paar gesprekken die alle drie de bemiddelaars met deze gegadigde hadden en waarin we maar met moeite een beetje een beeld van hem kregen, eindigden steevast met zijn verzoek om vooral te zeggen op welk adres de honden zaten, want dan kwamen hij en zijn vrouw kijken. Na enig onderling heen- en weer-gepraat –want hij leek toch eigenlijk best heel aardig en leek ook wel verstand van windhonden te hebben– besloten we dan toch maar een bezoek te organiseren.

De rest is geschiedenis. Na een gang langs alle opvanghonden, viel de keuze in eerste instantie op Oleg. Oleg ging mee wandelen en bij terugkomst was het allemaal al beslist. Oleg werd de nieuwe hond. En Oleg zelf? Die zag dat ook zo, want hij klauterde met grote

vanzelfsprekendheid in de auto, zo van “dicht die deur en rijden maar!”.

Intussen is Oleg alweer een paar weken bij zijn nieuwe mensen. Hij doet het fantastisch en we wensen hem en zijn mensen nog veel gelukkig jaren samen!